

## Výhrady vůči postupu MŽP a připravovanému návrhu

### vyhlášky č. 352/2005 Sb.

#### 1. Snaha o urychlené vydání prováděcí vyhlášky bez možnosti připomínek

*MŽP stanovilo v rámci vnějšího připomínkového řízení zkrácenou lhůtu pěti dnů, přičemž v potaz byly vzaty jen připomínky od oficiálních připomínkových míst (ačkoliv MŽP vyzvalo k zaslání podstatných připomínek prostřednictvím své emailové adresy).*

*Připomínky oborových asociací nebyly vůbec reflektovány.*

*Ministerstvo životního prostředí mělo přitom na přípravu vyhlášky minimálně deset měsíců – od schválení samotné novely přijetím zákona o podporovaných zdrojích (30. 5. 2012). Současný spěch navíc nemá žádné opodstatnění – povinnosti obsažené v připravované vyhlášce vstoupí v platnost až po 1. 1. 2014.*

***REsolar navrhuje: Vydat vyhlášku později, např. k 31.10.2013, se zohledněním a řádným projednáním připomínek vč. oborových asociací.***

#### 2. Stanovení minimální výše příspěvků ve výši 11 Kč/kg na solárních panelů (Vyhláška - Příloha č. 10)

*Na základě podnětu SMOČR navrhuje nově MŽP navzdory vzneseným připomínkám k minimální ceně navýšení minimálního příspěvku na recyklaci na dvojnásobek oproti původnímu návrhu! SMOČR se odkazuje na zpracovanou Analýzu problematiky recyklace solárních panelů a studii zpracovanou pro Evropskou komisi z roku 2011. Důvodem má být „pokrytí rizik“, že provozovatel FVE nebude po skončení provozu FVE ochoten za recyklaci platit.*

*SMOČR odůvodnil návrh nákladů na recyklaci solárních panelů ve výši 11 Kč/kg v rámci připomínkového řízení odkazem na studii společnosti Bio Intelligence Service zpracované pro Evropskou komisi, generální direktorát pro životní prostředí. Jedná se o studii s názvem „Study on Photovoltaic Panels Supplementing the Impact Assessment for a Recast of the WEEE Directive.“ Ovšem tento materiál obsahuje dva variantní scénáře, přičemž pesimistický kalkuluje výsledné náklady na recyklaci a logistiku ve výši 160 EUR/tunu (v přepočtu tedy 4*

Kč/kg). Optimistická varianta však počítá s náklady -1815 EUR/tunu (v přepočtu tedy minus 45 Kč/kg): recyklace solárních panelů je tedy podle tohoto scénáře výrazně zisková.

Náklady na recyklaci solárních panelů ve výši 11 Kč/kg jsou také v rozporu s citovaným výňatkem ze studie „Analýza problematiky recyklace solárních panelů v souvislosti se zákonem č. 185/2001 Sb., o odpadech“ (viz Důvodová zpráva, Tabulka 10, str. 18). Ta na základě zjištěných cen uvádí široký rozptyl nákladů od 2,56 Kč/kg nabízený evropským systémem PV Cycle po 12,40 Kč/kg dodaný nejmenovaným recyklačním systémem. Zvážením parametrů zmíněná studie dospěla k nákladům za recyklaci fotovoltaických panelů ve výši 5,17 Kč/kg – tedy méně než minimální sazba požadovaná v prvním návrhu vyhlášky a dvakrát méně než kalkuluje návrh po připomínce SMOČR.

Současně znovu opakujeme naši zásadní připomínku, že stanovení minimální sazby je v rozporu se zákonem, ale také omezuje volnou soutěž na trhu. Plošné ustanovení například neumožňuje rozlišit náklady na recyklaci 1kW a 10MW solární instalací. Je zřejmé, že všechny kolektivní systémy, které na českém trhu již působí, nebo budou působit, stanou výši příspěvku (§ 37p odst. 2 poslední věta zákona o odpadech) právě na této hranici a nebudou tak motivováni k tržnímu chování. Na českém trhu se tak bude generovat jen několik vzájemně si nekonkurujících systémů. Navržená úprava tak nechrání a naopak poškozuje ústavou zaručená vlastnická práva provozovatelů solárních elektráren a bude mít negativní ekonomický dopad na zhruba 15 000 domácností a více než 2 500 firem, které fotovoltaické elektrárny provozují. Oproti výrobcům, kteří mohou plnit své povinnosti samostatně, spolu s jinými výrobci nebo prostřednictvím kolektivního systému, pro provozovatele bude plnění jejich povinností prokazatelně nejdražší.

Recyklaci dnes řada specializovaných firem nabízí zdarma, při samostatném zajištění by se tak s vysokou pravděpodobností ušetřily významné náklady s administrativou kolektivního systému.

Důležité je také poznamenat, že u žádného elektroodpadu není minimální cena stanovena.

**REsolar navrhuje: Stanovení výše příspěvku bez regulace.**

### **3. Přepočet instalovaného výkonu na hmotnost, čímž se reálná výše příspěvku dostává na 15 Kč/kg (Vyhláška - Příloha č. 10)**

Vyhláška nově stanoví přepočítávací koeficient, který má umožnit z jediného „zaručeného“ údaje (instalovaný výkon ve Wp) stanovit výši příspěvků. Jde o opět o návrh SMOČR a MPO. Hmotnost připadající na 1 Wp je stanovena na 0,11 kg, což znamená, že běžný panel o výkonu 230 Wp bude pro účely vyhlášky vážit 25kg namísto 18 -20kg ve skutečnosti.

**REsolar navrhuje: Příspěvky stanovené dle skutečné hmotnosti panelů.**

#### 4. Omezující podmínky pro vstup nového kolektivního systému na trh (Vyhláška, § 5 odst. 10)

Návrh vyhlášky ukládá nové podmínky pro získání licence. Upravená podmínka ukládá povinnost získat souhlas 4 výrobců panelů, kteří v předcházejících dvou letech uvedli na trh panely o výkonu 90 kW za dva předcházející roky.

**REsolar navrhuje: Ponechat počet 4 výrobců bez limitu na instalovaný výkon.**

Podle upravené Přílohy č. 3 vyhlášky se nově požaduje po žadateli o licenci na provoz kolektivního systému doložit seznam míst zpětného odběru elektrozařízení (tím jsou myšleny zejména smlouvy s obcemi a provozovateli sběrných dvorů), přičemž uzavírání smluv s těmito subjekty včetně stanovení výše odměny je před podáním žádosti naprosto nereálné. Za místa odděleného sběru panelů jsou považovány pouze velké elektrárny s instalovaným výkonem nad 30 kW, což nutí kolektivní systém budovat nákladnou sběrnou síť pro „střechaře“ prostřednictvím sběrných dvorů a obcí. Tyto požadavky jednoznačně nahrávají stávajícím systémům, které sběrnou síť již mají vytvořenou (v úzké spolupráci se SMOČR).

**REsolar navrhuje: Žadatel o kolektivní systém předloží návrh sběrné sítě a předpokládaný seznam sběrných míst.**

#### 5. Nemožnost vystoupit z kolektivního systému (Vyhláška, § 14b odst. 6)

Původní návrh na možnost přechodu mezi systémy jednou ročně byl zcela vypuštěn. Jde opět o zapracovanou připomínku ze strany SMOČR, za kterou lze tušit vliv některých spřízněných kolektivních systémů, které se tím chrání před možností provozovatelů solárních elektráren odstoupit od dvaceti až třicetiletých smluv.

**REsolar navrhuje: Ponechat možnost přechodu mezi systémy.**

## 6. Kontrola vynakládaných prostředků

*Vyhláška žádným způsobem nedefinuje kontrolu účelnosti ve vynakládaných prostředcích ze strany kolektivního systému. To umožňuje v kombinaci s minimální cenou vznik korupčního prostředí prostřednictvím vyvádění příspěvků z kolektivního systému na jiné účely.*

**REsolar navrhuje: Zajistit kontrolu účelnosti ve vynakládání s vybranými prostředky.**

## 7. Postup MŽP vůči novým žadatelům o licenci kolektivního systému

*Provozovatelé jsou ve stávající situaci tlačeni pod vlivem časové tísně do rychlého rozhodování bez možnosti uvážlivého zhodnocení všech podmínek. MŽP jim navíc nepřímo „diktuje“ uzavření smlouvy se stávajícími třemi systémy, kterým za nejasných okolností a neexistence vyhlášky udělilo licenci.*

*MŽP záměrně neaktualizuje seznam žadatelů o licenci kolektivního systému na svých internetových stránkách, čímž nepřímo směřuje provozovatele FVE pouze k několika vybraným kolektivním systémům a omezuje tak zdravou konkurenci.*